

# РЕШЕНИЕ

№ 3555

гр. София, 03.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 10.01.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов**  
**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10056** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. К. Г. срещу Решение № 3745 от 16.08.2024г. на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав, постановено по НАХД № 5794/2024г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради неправилно възприета фактическа обстановка и при неправилна интерпретация на приложимите правни норми. В тази насока се излагат следните съображения:

На първо място е посочено, че Софийски районен съд е отхвърлил основното възражение по отношение на ненадлежно съставения протокол по чл.10, ал.1 от наредба №8121з-532/12.05.2015г., приемайки, че датата на съставяне на протокола, ведно с поставянето на регистрационен номер няма съществено значение за доказателствената му функция. На следващо място, твърди се, че с Разпореждане №5921/13.05.2024г. за насрочване на делото самия съдебен състав на СРС е изискал от СДВР да бъде представен „протокол за техническа проверка, тъй като приложения към преписката такъв е последващ. С писмо вх. №176939/30.05.2024г. СДВР е изпратил повторно Протокол от проверка №022-СГ-ИСИС/14.03.2023г., който вече е постъпил по делото още с придружителното писмо към жалбата, иницирала производството и не е бил последващ с оглед датата на твърдяното нарушение - 01.03.2024г. В жалбата още се твърди, че в мотивите на решението си районният съд е

приел, че „Към датата на нарушението- 01.03.2024 г. АТСС №MD 1193 била преминала последваща проверка за техническа годност на 14.03.2023 г., със срок на валидност една година”, но никъде по делото нямало данни твърдяното нарушение да е заснето с „АТСС№ MD 1193. Аргументира се, че дори само хипотетично да се приемело, че става дума за очевидна фактическа грешка, то ЗАНН и НПК не предвиждат процедура като напр. тези в чл. 247 ГПК и чл. 175 АПК за изправянето на допуснати несъответствия от този тип и единствения процесуален ред за отстраняването им се явява касационния контрол на така постановеното решение, чрез връщане на делото на първостепенния съд за ново разглеждане от друг състав или отмяната му и произнасяне по същество. Моли за отмяна на решението на СРС, респ. отмяна на Електронен фиш серия К № 8858525/2024, издаден от СДВР. Претендирани са разноски по делото.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призова, се явява лично и с процесуален представител адв.А., като поддържат жалбата на основанията, изложени подробно в нея. Молят за отмяна на решението на районния съд като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на ново с което електронния фиш да бъде отменен изцяло. Претендират се разноски, за които се представя списък.

Ответникът-Столична дирекция на вътрешните работи, се представлява от юрк.М., която оспорва касационната жалба. Моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Представя Ръководство за работа със стационарно преносими уреди за осъществяване на контрол на пътното движение CORDON – M2, в подкрепа на твърдението си, че при заснемане с технически устройства липсва субективен елемент и тези устройства не могат да бъдат манипулирани. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и предлага решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е неоснователна.

С решение № 3745 от 16.08.2024г. по НАХД № 5794/2024г. на СРС, НО, 114-ти състав е потвърден електронен фиш серия „К“, № 8858525, с който на К. К. Г. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.2 във вр. ал.1 от ЗДвП.

От фактическа страна е установено, че на 01.03.2024г. вечерта в района на АМ Т., 1-ви километър полицейски екип от ОПП-СДВР в състав М. П. и Н. Й. изпълнявали служебните си задължения, като осъществявали контрол по спазване правилата за движение, в частност измервали скоростта на движение на автомобилите в района, движещи се с посока от [населено място] към [населено място] хан. Измерването на скоростта се извършва с АТСС № MD1197. Ограничението на скоростта било 60 км./ч. за извън населено място, въведено с пътен знак В26.

В 20:42ч. на същата дата и място е засечена скорост на движение 82 км./ч. на МПС лек автомобил „Ф. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км./ч. при скорост до 100 км./ч.). Автомобилът е

собственост на К. К. Г.. Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш за налагане на глоба в размер на 100 лева на Г. като собственик на МПС. Водачът не е подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП.

Районният съд е установил, че към датата на нарушението – 01.03.2024г. АТСС № MD1193 е преминала последваща проверка за техническа годност на 14.03.2023г. със срок на валидност една година, както и че към датата на нарушението Н. Й., който е част от екипа, извършващ измерване на скоростта на движение на процесното място и време, е преминал успешно курс за обучение за работа с АТСС CORDON M2 през 2020г., което съдът е установил на базата на приобщения по делото сертификат за завършен курс.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с административната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че К. К. Г. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение по чл.21, ал.2 във вр. ал.1 ЗДвП, като в хода на проведеното производство не са допуснати процесуални нарушения, а наказанието е наложено в законоустановения абсолютен размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СРС, НО, 114-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Настоящият съдебен състав по същество приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон– касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5- ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е дефинирано понятието за електронния фиш, като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. В това административнонаказателно производство

е неприложима разпоредбата на чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН /в т.ч. дата, име и подпис на длъжностното лице/, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 81213-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни- прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни- прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е и Наредба № 81213-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата). С чл.2 от Наредбата изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения– видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредбата се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

По време на извършване на процесното нарушение на 01.03.2024г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система тип „Gordon M2“, № MD 1197, същата е преминала първоначална и периодична проверка, видно от протокол № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023г., контролът е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията от Български институт по метрология. В публично достъпния регистър на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор е публикувана Заповед № А-614/11.09.2018г., издадена на основание чл.43, ал.4 вр. с чл.10в, ал.2, т.1 от Закона за измерванията, съгласно която е определена периодичността на последващите проверки на средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, като противно на възраженията, наведени от касатора по отношение на протокола от проверката, същият е валиден една година, т.е. до 14.03.2024г., а нарушението е извършено на 01.03.2024г. Несъществено се явява и посоченото от касатора нарушение при изписване в мотивната част на решението на СРС на модела на мобилната система- 1193, вместо 1197 /очевидно чисто техническа грешка/, доколкото с това по никакъв не е засегнала правото на защита на касатора.

Неоснователни са и възраженията на касатора за несъставен протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система по чл.10 от Наредбата. Такъв е представен по делото пред районния съд (л.14). Вярно е, че същият е в доста нечетлив вид, но съдът в настоящата инстанция без затруднения установи, че в него е посочена

датата на използване на АТСС-01.03.2024г., мястото за контрол-Автоматистрала „Т.“, 1-ви км., посоката на движение на МПС – от [населено място] към [населено място] хан, ограничението на скоростта в пътния участък -60 км./ч. В него са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е „в движение“ /“Д“/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. Само за пълнота на изложението ще се посочи, че за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават (чл. 11, ал. 2 от Наредбата). В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда (л.15 от делото на СРС), който е бил поставен на 100м. разстояние от пътния знак. Съдът не констатира пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му доказателствена сила.

Разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно производство за реализиране на административнонаказателна отговорност и цели да дерогира общите правила на ЗАНН. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, така че не се налага да се допуска или да се изключва присъствието или отсъствието му при издаването на акта. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН.

Настоящата инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивният съд да потвърди оспорения акт и изразяващи се в липсата на съществени процесуални нарушения в развитото се административнонаказателно производство и правилна правна квалификация на установените фактически обстоятелства. В хода на съдебното следствие са събрани писмени доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат в пълнота и конкретика настъпилите на 01.03.2024г. факти във връзка с установяване на нарушението. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за виновно извършено от К. К. Г. нарушение на правилата за движение по пътищата.

Предвид гореизложеното, решение № 3745 от 16.08.2024г. по НАХД № 5794/2024г. на СРС, НО, 114- ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН на ответника по касация се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер

от 80 лв. съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така Административен съд София град, VI Касационен състав, на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3745 от 16.08.2024г. по НАХД № 5794/2024г. на СРС, НО, 114-ти състав.

ОСЪЖДА К. К. Г., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 80,00 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: